

Mads Doss

Mads Doss han war en kon koltringsknæjt,
han gik mæ foeren i hien,
imell så slow han lyng te en beit,
imell så band han åu vien
en liim te hans mour, å så sang han imell,
di hoer ed så vit, nær han tow te å hwell:
La la luh - la la lih - kom! så skal a bih,
la la luh - la la lih - kom! så skal a bih.

Mett Kølvro war en kon stonthostøs,
gek åsse mæ foeren i hien,
å somti hun swedt, å somti hun frøs,
den drywwen slet ett hun ku li en.
Hon snøwsed imell, få hin dawwen wa lång,
iwessomda tahrt hon sin klukker, å sang:
La la luh - la la lih - kom! så skal a bih,
la la luh - la la lih - kom! så skal a bih.

Å somti di mødtes så his å så hæhr,
od mælmad, å språkked så knøwt da,
å let om let fek di hwerranner så kjæhr:
Jen kam, næ den åhn ga en hwøwt da.
Å næ di had ett, gek di hwæ te sit hjaer,
å sang, så de gjall owwe mosser og kjaer:
La la luh - la la lih - kom! så skal a bih,
la la luh - la la lih - kom! så skal a bih!

Såen gek da en sommer, å da gik flier.
Lieg kjærrester så de fann o da.
I hien kam di no ikke mier,
men hjemm ve hweranner di lo da.
Å så bløw di gywt å behøwd ett å sönng,
som fahr di had gjow, i de båreste lønng:
La la luh - la la lih - kom! så skal a bih,
la la luh - la la lih - kom! så skal a bih!

Tekst: Steen Steensen Blicher
Melodi: Folkemelodi